

Robert Pedersen (S):

Hr. Gert Petersen tog del i denne debat og gjorde en hel del ud af magtbalanceproblemet. Det undrede mig såre, al den stund jeg aldrig har haft indtrykket af, at det for SF i deres vurdering af forsvar eller ikke forsvar har været betydningsfuldt, hvilke forrykninger der kunne ske i magtbalancen.

Vi har vel altid behandlet hele denne problematik ud fra Hørups gamle ord: hvad skal det nytte? Det må vel være rigtigt for et folk, der historisk set har en tragisk fortid, at spørge sig selv: hvorfor skal vi have et forsvar, hvad er målet med det forsvar, og hvordan kan vi sikre og gavne det mål, som vi har for øje? Og dér har vi jo efter en lang tragisk historie været stillet over for den historiske afgørelse i slutningen af 1940'erne og i 1950, om vi skulle vælge NATO, eller om vi skulle vælge, som Hedtoft sagde det, venne- eller værgeløs neutralitet. Og vi valgte NATO.

Jeg vil da gerne som tilhænger af NATO indrømme, at fra et temmelig tidligt tidspunkt har vi gennem hele den kolde krigs periodes første 20 år stået over for det tvivlsspørgsmål, om valget var rigtigt. Vi så en vækst i den kolde krig, vi så en nedtrapping af handelen mellem øst og vest, en nedtrapping i de politiske kontakter, de kulturelle kontakter, men der har de sidste 5 år i NATOs historie været indicium efter indicium for, at den forsikring, vi betalte på det tidspunkt og stadig væk skal betale, har ført os frem mod større samarbejde, mod større fred, mod større forståelse mellem øst og vest. Og så taler hr. Gert Petersen om at skrue hjulene tilbage.

Vi har set de to Tyskland udsone, vi har set forhandlingerne om reducerede nedrustninger — jeg har selv deltaget i forhandlinger om konferencen om fred og sikkerhed — vi har set en vækst i handelen mellem øst og vest, vi har set øgede kulturelle og politiske kontakter mellem øst og vest, og vi har set en afspænding, fordi vores modpol, vores modpart, forstår, at vi selvfølgelig også må have et værn og et forsvar for at sikre vore interesser. Og da skulle hr. Gert Petersen studere — hr. Gert Petersen kan jo lide at læse bøger — Gerhardsens samtale med Khrustsjov, hvor Khrustsjov siger til Gerhardsen: vi forstod da udmærket, at den-

gang Stalin havde magten i Sovjetunionen, måtte der være en frygt i vesten, der måtte sikre, at man gik ind i et vestligt forsvar.

Den magtbalance har vi en interesse i at beholde. Jeg har ikke som medlem af forsvarsudvalget, jeg har ikke gennem læsning og forsøg på at følge med i avisen eller ved det, som ministeren i dag har forelagt, fået ét eneste vidnesbyrd om, at magtbalancen ville forskydes i retning af så meget større styrke her end hos modparten, at der ville være nogen som helst politisk risiko forbundet dermed.

Jeg vil gerne sige til andre end til hr. Gert Petersen, til dem, som har sagt ja til vores medlemskab af NATO, at vi her står over for en troværdighedskløft. Enhver ved, at dette lands værnepligt er en af de laveste, at dette land har de fleste militærnægtere, at dette land både udregnet på den ene og på den anden måde bruger ubetydelige summer på forsvaret. Derfor har diskussionen helt afgørende centreret sig om én bestemt ting, nemlig den: er dette land tjent med at være medlem af NATO, eller er det ikke? Ud fra dette skal spørgsmålet besvares, og jeg må med min stemme sige ja.

Og så vil jeg gerne sige til hr. Gert Petersen, for jeg tror ikke, hr. Kurt Brauer forstår det, at jeg har sjældent i den tid, jeg har siddet i dette folketing, hørt en taktløshed af de dimensioner, som hr. Kurt Brauer serverede. Forsvarsministerens rationelle og fornuftige overvejelser om ved en militær beslutning at lade en konsekvens være, at vi får politiske, økonomiske fordele deraf, sammenlignede han med og hentydede til, at den nuværende forsvarsminister ligesom malersvenden fra Tyskland så forsvaret som et mål i sig selv. Forsvaret er et middel til at sikre, at vi og vores efterkommere kan leve i en fredelig verden. Dette sagt uden nogen malice til folk, der lever i andre systemer, men jeg forstår, at hr. Gert Petersen og hans fæller gerne vil leve i det land, om hvilket Aakjær sagde:

„Du pusling-land, som hygger dig i smug, mens hele verden brænder om din vugge“.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Jeg kan begynde med at sige tak, ikke blot for den hjælp, jeg har fået fra gode par-